

Č.j. R 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51/2002

V Brně dne 25. 10. 2002

V řízení o rozkladu proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 7. 8. 2002 č.j. S 126/02-1737/02-VO 1 ve věci návrhu podle § 9 odst. 4 zákona č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů, na prodloužení doby trvání výjimky ze zákazu dohody narušující soutěž podle ustanovení § 3 odst. 1 téhož zákona týkající se společného postupu pojistitelů při povinném smluvním pojištění záruky pro případ úpadku cestovní kanceláře na základě ustanovení § 6 až 8 zákona č. 159/1999 Sb., o některých podmínkách podnikání v oblasti cestovního ruchu a o změně zákona č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a o změně zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání, ve znění pozdějších předpisů, který podaly strany této dohody - společnosti **Allianz pojišťovna, a.s.**, se sídlem Praha 2, Římská 103/12, IČ 47 11 59 71, **Česká podnikatelská pojišťovna, a.s.**, se sídlem Praha 4, Budějovická 5, IČ 63 99 85 30, **Česká pojišťovna a.s.**, se sídlem Praha 1, Spálená 75/16, IČ 45 27 29 56, **Generali Pojišťovna a.s.**, se sídlem Praha 2, Bělehradská 132, IČ 61 85 98 69, **IPB Pojišťovna, a.s.**, se sídlem Pardubice, Zelené předměstí, Masarykovo náměstí čp. 1458, IČ 45 53 43 06, **Kooperativa, pojišťovna, a.s.**, se sídlem Praha 1, Templová 747, IČ 47 11 66 17, **Pojišťovna České spořitelny, a.s.**, se sídlem Pardubice, nám. Republiky 115, IČ 47 45 28 20, a **UNIQA pojišťovna, a.s.**, se sídlem Praha 6, Bělohorská 19/269, IČ 49 24 04 80, ve správním řízení zastoupené na základě plných mocí ze dne 22. 5. 2002, 10. 5. 2002, 3. 5. 2002, 10. 5. 2002, 6. 5. 2002, 13. 5. 2002 a 3. 5. 2002 společností Generali Pojišťovna a.s., se sídlem Praha 2, Bělehradská 132, IČ 61 85 98 69, jsem podle ustanovení § 59 odst. 2 zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád), ve znění pozdějších předpisů, na návrh zvláštní komise ustavené podle § 61 odst. 2 téhož zákona,

r o z h o d l

takto:

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 7. 8. 2002 č.j. S 126/02-1737/02-VO 1 ve výrokové části **m ě n í m** takto:

1. Doba trvání výjimky uvedená v rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č.j. S 1/2000-1777/00-230 ze dne 21. 12. 2000 se na základě návrhu účastníků řízení, tj. společností **Allianz pojišťovna, a.s.**, se sídlem Praha 2, Římská 103/12, IČ 47 11

59 71, **Česká podnikatelská pojišťovna, a.s.**, se sídlem Praha 4, Budějovická 5, IČ 63 99 85 30, **Česká pojišťovna a.s.**, se sídlem Praha 1, Spálená 75/16, IČ 45 27 29 56, **Generali Pojišťovna a.s.**, se sídlem Praha 2, Bělehradská 132, IČ 61 85 98 69, **IPB Pojišťovna, a.s.**, se sídlem Pardubice, Zelené předměstí, Masarykovo náměstí čp. 1458, IČ 45 53 43 06, **Kooperativa, pojišťovna, a.s.**, se sídlem Praha 1, Templová 747, IČ 47 11 66 17, **Pojišťovna České spořitelny, a.s.**, se sídlem Pardubice, nám. Republiky 115, IČ 47 45 28 20, a **UNIQA pojišťovna, a.s.**, se sídlem Praha 6, Bělohorská 19/269, IČ 49 24 04 80, ve správním řízení zastoupených na základě plných mocí ze dne 22. 5. 2002, 10. 5. 2002, 3. 5. 2002, 10. 5. 2002, 6. 5. 2002, 13. 5. 2002 a 3. 5. 2002 společností Generali Pojišťovna a.s., se sídlem Praha 2, Bělehradská 132, IČ 61 85 98 69, na prodloužení doby trvání výjimky ze zákazu dohody o společném postupu pojistitelů při pojištění záruky pro případ úpadku cestovní kanceláře ze dne 30. 5. 2002, v souladu s ustanovením § 9 odst. 4 zákona č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů, **prodlužuje do 31. 12. 2003.**

2. V souladu s ustanovením § 9 odst. 2 zákona č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů, Úřad pro ochranu hospodářské soutěže stanoví ve prospěch zachování účinné soutěže účastníkům řízení následující **podmínky**:

a) Vypustit ze Smlouvy o spolupráci pojistitelů při pojištění záruky pro případ úpadku cestovní kanceláře ze dne 16. 1. 2001 ustanovení bodu 4. článku druhého, kterým se účastníci správního řízení zavazují nesjednávat samostatně svým jménem ani v rámci jiného sdružení pojistitelů pojištění záruky pro případ úpadku cestovní kanceláře podle zákona č. 159/1999 Sb., v platném znění, a ani jiným způsobem neomezovat účastníky řízení v poskytování pojištění záruky pro případ úpadku cestovní kanceláře samostatně i mimo pool.

b) Vypustit ze Statutu poolu pro pojištění záruky pro případ úpadku cestovní kanceláře ze dne 16. 1. 2001 ustanovení bodu 1. písm. h) a l) článku pátého, kterým se vedoucí pojistitel zavazuje stanovit výši pojistného, jakož i sazby pojistného pro následující pojistné období a seznámit s nimi k 31. prosinci příslušného kalendářního roku ostatní členy grémia, a ani jiným způsobem neomezovat účastníky řízení ve stanovení výše pojistného samostatně.

c) Po dobu trvání výjimky vést data o zabezpečení pojištění cestovních kanceláří a k 31. 12. 2003 vyhodnotit jejich význam pro získání zajištění; data i jejich vyhodnocení předložit Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže do 31. ledna následujícího roku.

d) Po dobu trvání výjimky přijmout taková opatření, jež by po ukončení platnosti výjimky k 31. 12. 2003 umožnila účastníkům řízení samostatné poskytování výše uvedeného povinného smluvního pojištění záruky pro případ úpadku cestovní kanceláře; o veškerých za tímto účelem dosud přijatých opatřeních průběžně písemně informovat Úřad pro ochranu hospodářské soutěže, a to ke dni 31.1.2003, 31.3.2003, 31.5.2003, 31.7.2003, 30.9.2003 a 30.11.2003.

3. Podmínky uvedené pod písmeny a) a b) ve 2. výrokové části tohoto rozhodnutí spočívající ve vypuštění uvedených ustanovení ze Smlouvy o spolupráci pojistitelů při pojištění záruky pro případ úpadku cestovní kanceláře a ze Statutu poolu jsou

účastníci řízení povinni splnit do 30 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí. Do 10 dnů od splnění těchto podmínek jsou povinni o jejich splnění informovat písemně Úřad pro ochranu hospodářské soutěže společně s předložením dokladů o jejich splnění.

O d ů v o d n ě n í

Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „Úřad“) vydal dne 7. 8. 2002 rozhodnutí č.j. S 126/02-1737/02-VO 1, kterým ve smyslu ustanovení § 9 odst. 4 zákona č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů (dále jen „zákon“ anebo „zákon o ochraně hospodářské soutěže“), rozhodl o návrhu na prodloužení doby trvání výjimky ze zákazu dohody o společném postupu pojistitelů při pojištění záruky pro případ úpadku cestovní kanceláře podaném účastníky řízení, tj. Allianz pojišťovna, a.s., se sídlem Praha 2, Římská 12, Česká podnikatelská pojišťovna, a.s., se sídlem Praha 4, Budějovická 5, Česká pojišťovna a.s., se sídlem Praha 1, Spálená 75/16, PSČ 113 04, Generali Pojišťovna a.s., se sídlem Praha 2, Bělehradská 132, IPB Pojišťovna, a.s., se sídlem Pardubice, Smilova 315, PSČ 530 02, Kooperativa, pojišťovna, a.s., se sídlem Praha 1, Templová 747, Pojišťovna České spořitelny, a.s., se sídlem Pardubice, nám. Republiky 115, PSČ 530 02 a UNIQA pojišťovna, a.s., se sídlem Praha 6, Bělohorská 19/269, v řízení zastoupených společností Generali Pojišťovna a.s., se sídlem Praha 2, Bělehradská 132, na základě plných mocí, založených ve správním spise, tak, že doba trvání výjimky uvedená v rozhodnutí Úřadu č.j. S 1/2000-1777/00-230 ze dne 21. 12. 2000 se prodlužuje do 31. 12. 2003. Dále Úřad v souladu s ustanovením § 9 odst. 2 Úřad stanovil účastníkům řízení ve prospěch zachování účinné soutěže následující podmínky: a) umožnit účastníkům řízení poskytovat pojištění záruky pro případ úpadku cestovní kanceláře samostatně i mimo pool; b) vypustit ze Smlouvy o spolupráci pojistitelů při pojištění záruky pro případ úpadku cestovní kanceláře ustanovení bodu 4. článku druhého, kterým se účastníci správního řízení zavazují nesjednat samostatně svým jménem ani v rámci jiného sdružení pojistitelů pojištění záruky pro případ úpadku cestovní kanceláře podle zákona č. 159/1999 Sb.; c) vést data o využití cen stanovených poolem a pravidelně k 31. 12. každého roku vyhodnotit jejich význam pro zabezpečení pojištění cestovních kancelář a pro získání zajištění a předložit je Úřadu do 31.1. následujícího roku. Ve třetí výrokové části pak Úřad stanovil, že podmínky uvedené ve výrokové části 2. napadeného rozhodnutí, písm. a), b) jsou účastníci řízení povinni splnit do 30 dnů od právní moci rozhodnutí, přičemž do 10 dnů od splnění těchto podmínek jsou povinni o tom Úřad písemně informovat.

Proti tomuto rozhodnutí podali účastníci řízení včas rozklad, ve kterém předně namítli, že navrhovali prodloužení výjimky bez omezujících podmínek do doby vstupu České republiky do Evropské unie; výjimka však byla povolena do 31. 12. 2003, tedy na dobu kratší než jeden rok, s omezujícími podmínkami, s nimiž účastníci řízení zásadně nesouhlasí.

V první části rozkladu týkající se doby trvání výjimky účastníci řízení uvedli, že trvají na prodloužení doby trvání výjimky minimálně do doby vstupu České republiky do Evropské unie, když je nutné zohlednit, že do této doby se podle názoru účastníků nezmění situace na zajištěném trhu, jež je nyní navíc ovlivněna povodněmi v České republice.

Ohledně podmínek prodloužení výjimky účastníci ve druhé části rozkladu stručně konstatovali důvody vzniku poolu, přičemž poukázali na to, že pokud by bylo účastníkům umožněno poskytovat pojištění záruky pro případ úpadku cestovní kanceláře samostatně, jak

stanoví podmínka sub. a) bodu 2. výroku napadeného rozhodnutí, změnila by se struktura a kvalita pojistného kmene a pool by ztratil základní funkci, pro kterou byl zřízen – minimalizaci rizika spočívající v jeho optimálním rozložení. Členové poolu poskytující pojištění záruky samostatně by pak uzavírali pojistné smlouvy s minimálně rizikovými a optimálně velkými cestovními kanceláři a pool by se stal podle vyjádření účastníků „odkladištěm“ cestovních kanceláří, o něž by jednotliví pojistitelé neměli zájem. Poolem pojištěný kmen by pak byl nepřijatelně rizikový a tedy nezajistitelný. Účastníci řízení dále dovozují, že správní řízení zřejmě nebude v době jednání se zajistiteli během září a října ukončeno, a vzhledem k této situaci připouští, že přistoupí k výpovědím pojištění ze strany poolu, jak již uvedli v návrhu na zahájení řízení.

Ohledně podmínky uvedené pod bodem 2. písm. c) výroku napadeného rozhodnutí účastníci řízení nenamítli ničeho; poukázali pouze na skutečnost, že vzhledem k době trvání výjimky uvedené v bodě 1. výrokové části rozhodnutí by mohli Úřadu požadované údaje předložit pouze jedenkrát a nikoli opakovaně.

Závěrem rozkladu účastníci řízení s odkazem na uvedené důvody navrhli, aby orgán rozhodující o rozkladu napadené rozhodnutí změnil tak, že doba trvání výjimky se prodlužuje do doby vstupu České republiky do Evropské unie za podmínky stanovené pod písm. c) bodu 2. výrokové části napadeného rozhodnutí.

Správní orgán rozhodující v prvním stupni neshledal důvody pro postup podle ustanovení § 57 odst. 1 správního řádu a v souladu s ustanovením § 57 odst. 2 správního řádu postoupil věc k rozhodnutí orgánu rozhodujícímu o rozkladu.

Podle ustanovení § 59 odst. 1 správního řádu jsem tedy napadené rozhodnutí přezkoumal v celém rozsahu, přičemž jsem se nejprve zaměřil na základní principy, věcnou podstatu a z ní vyplývající materiální stránku možných protisoutěžních dopadů prodloužení výjimky ze zákazu dohody o společném postupu pojistitelů na základě dokumentů předložených Úřadu k posouzení, abych mohl následně uvážit o jednotlivých námitkách obsažených v rozkladu a napadené rozhodnutí tak v souladu se správním řádem komplexně posoudit.

Návrh na prodloužení doby trvání výjimky povolené rozhodnutím Úřadu č.j. S 1/2000-1777/00-230 ze dne 21. 12. 2000 ze zákazu dohody podle § 3 odst. 1 zákona týkající se společného postupu pojistitelů při provozování povinně smluvního pojištění záruky pro případ úpadku cestovní kanceláře v rozsahu ustanovení § 6 až 8 zákona č.159/1999 Sb., v platném znění, byl podán účastníky řízení dne 30. 5. 2002. Základními smluvními dokumenty upravujícími činnost poolu jsou Smlouva o spolupráci pojistitelů při pojištění záruky pro případ úpadku cestovní kanceláře ze dne 16. 1. 2001 (dále též jen „Smlouva“), jejíž nedílnou součástí je Statut poolu pro pojištění záruky pro případ úpadku cestovní kanceláře ze dne 16. 1. 2001 (dále též jen „Statut“). Přezkoumal jsem z hlediska současně platné právní úpravy obsah účastníky uzavřené dohody o poolu z pohledu materiální způsobilosti narušit hospodářskou soutěž a zjistil jsem, že pro velmi vysoký tržní podíl účastníků samotná dohoda o poolu, a zejména ustanovení bodu 1. písm. h) a l) článku pátého Statutu, kterým se vedoucí pojistitel zavazuje stanovit vyšší pojistného, jakož i sazby pojistného pro následující pojistné období a seznámit s nimi k 31. prosinci příslušného kalendářního roku ostatní členy grémia, jakož i ustanovení bodu 4. článku druhého Smlouvy, kterým se účastníci správního řízení zavazují nesjednat samostatně svým jménem ani v rámci jiného sdružení pojistitelů pojištění záruky pro případ úpadku cestovní kanceláře podle zákona č. 159/1999 Sb.,

v platném znění, představují ustanovením § 3 odst. 1 zákona zakázané dohody, které jsou v soutěžním smyslu horizontálními dohodami mezi jednotlivými pojišťovnami, jež jsou vůči sobě ve vztahu konkurenčním. Jedná se o závažná protisoutěžní ujednání, jimiž mimo jiné dochází k fixaci cen mezi soutěžiteli na horizontální úrovni, což přímo ovlivňuje samostatné soutěžní chování konkurentů, a která jsou tak způsobila výrazně narušit hospodářskou soutěž.

Podle § 3 odst. 1 zákona jsou dohody mezi soutěžiteli, rozhodnutí jejich sdružení a jednání soutěžitelů ve vzájemné shodě (dále jen dohody), které vedou nebo mohou vést k narušení hospodářské soutěže, zakázané a neplatné, pokud zákon nestanoví jinak nebo pokud Úřad nepovolí výjimku. Uvedená ujednání účastníků nepožívají s ohledem na podíly soutěžitelů vynětí ze zákazu dohod pro dohody de minimis ve smyslu § 6 odst. 2 písm. a) zákona. Nelze na ně aplikovat ani žádnou z blokových výjimek, tedy ani vyhlášku č. 202/2001 Sb., o povolení obecné výjimky ze zákazu dohod narušujících soutěž podle § 3 odst. 1 zákona pro určité druhy dohod v oblasti pojišťovnictví, činí-li společný tržní podíl stran dohody na vymezeném relevantním trhu více než 89%. Uvedený tržní podíl účastníků řízení výrazně přesahuje hranici 15% tržního podílu danou ustanovením § 4 odst. 7 písm. h) této vyhlášky a obecnou výjimku stanovenou v této vyhlášce tak nelze na dohodu účastníků řízení aplikovat.

Výjimka pro předmětnou dohodu pojistitelů byla udělena na základě ustanovení § 5 odst. 2 zákona č. 63/1991 Sb., o ochraně hospodářské soutěže, ve znění zákona č. 495/1992 Sb., zákona č. 286/1993 Sb. a zákona č. 132/2000 Sb., tedy zákona, jenž byl ke dni 1. 7. 2001 nahrazen zákonem č. 143/2001 Sb. Povolení výjimky bylo v rozhodnutí č.j. S 1/2000-1777/00-230 ze dne 21. 12. 2000 odůvodněno v souladu s dřívější právní úpravou existencí veřejného zájmu, podle ustanovení § 8 současně platného zákona č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů, je však třeba v tomto řízení (tj. v řízení o prodloužení již povolené výjimky) prokázat, že dohoda kumulativně splňuje podmínky uvedené v ustanovení § 8 sub a) až c), neboť jen za splnění těchto podmínek lze podle dikce ustanovení § 8 zákona samotný návrh podat. Při rozhodování o návrhu tak bylo zapotřebí přihlídnout nejprve ke stavu soutěžního prostředí, jenž je v tomto případě výrazně determinován právním rámcem vyplývajícím ze zákona č. 159/1999 Sb., v platném znění, stanovujícím na straně jedné pro cestovní kanceláře pravidlo „být pojištěn“, avšak na straně druhé nestanovujícím povinnost „pojistit“, a zároveň vyhodnotit, jaké dopady na úroveň hospodářské soutěže na dotčených relevantních trzích, jež se v konečném důsledku vždy projeví na postavení konečného spotřebitele, může toto rozhodnutí způsobit. Úřad při rozhodování o udělení či prodloužení trvání individuálních výjimek ze zákazu dohod narušujících hospodářskou soutěž jednak musí zkoumat, zda dohody, ohledně nichž je udělení výjimky či její prodloužení požadováno, splňují podmínky ustanovení § 8 zákona, a v této otázce ponechat primárně aktivitu na navrhovatelích. Úřad pak musí dohodu posoudit z toho hlediska, zda nemá na jiné účastníky trhu včetně spotřebitelů negativní dopady. Pokud takové dopady shledá, výjimku nepovolí, resp. neprodlouží, ledaže by našel takové podmínky, jejichž uložení by uvedená rizika eliminovalo. Jen tak lze dlouhodobě ze strany Úřadu přispívat k nezbytné kultivaci soutěžního prostředí, které je na trhu dotčeném předmětnou dohodou zjevně nedostatečné.

Za skutkového stavu, který byl prvostupňovým orgánem zjištěn a ohledně kterého jsem neshledal potřebu doplnění, lze tedy připustit prodloužení výjimky na dobu dle Úřadu nezbytně nutnou k prokázání kultivace soutěžního prostředí, ke které lze prodloužením výjimky přispět, jež však nemůže přesáhnout dobu stanovenou prvostupňovým orgánem. Ve stanovení doby, na kterou je výjimka prodloužována, jsem tedy neshledal žádné pochybení.

Výjimku je však možno prodloužit zároveň toliko za předpokladu, že stav soutěžního prostředí se dosavadní realizací výjimky podstatně nezměnil v neprospěch hospodářské soutěže, pokračování výjimky tento stav nadále negativně neovlivní a dohoda stále splňuje a po dobu, na níž má být výjimka prodloužena, nadále bude splňovat podmínky uvedené v ustanovení § 8, a to i v kontextu s podmínkami uloženými podle ustanovení § 9 odst. 2 zákona ze strany Úřadu.

Podmínku danou ustanovením § 8 písm. a) zákona je třeba posuzovat vzhledem k situaci na zajistném trhu popsané v napadeném rozhodnutí; ztotožňuji se proto s názorem orgánu prvního stupně, že dohoda účastníků poolu podporuje s ohledem na platnou právní úpravu pojištění záruky hospodářský rozvoj v oblasti cestovního ruchu, když by jinak většina pojišťoven zřejmě nebyla schopna, pro obtížnou možnost získat zajištění, tento pojistný produkt samostatně nabízet. Ohledně splnění podmínek daných písm. b) ustanovení § 8 zákona, že dohoda neuloží soutěžitelům omezení, která nejsou nezbytná k dosažení cílů podle písmene a), účastníci uvedli, že podle jejich názoru pool neukládá svým členům žádná omezení, která nejsou nezbytná k zajištění hospodářského rozvoje v oblasti podnikání v cestovním ruchu. Je však nepochybné, že shora popsaná zakázaná ujednání účastníků řízení o přímém určení ceny pojištění záruky vedoucím pojistitelem a o nemožnosti poskytovat pojištění mimo pool jsou významnými omezeními hospodářské soutěže na relevantním trhu. Zcela jistě existují méně omezující prostředky k dosažení cíle dohody účastníků poolu, než uvedená zakázaná ujednání. Uvedená omezení účastníků řízení se jeví nadbytečnými s ohledem na cíl, jehož má být dosaženo. Je-li tímto cílem zajištění cestovním kancelářím a v konečném důsledku i jejich klientům jistoty pojištění v požadované výši a kvalitě, nemůže být omezení účastníků ve svobodném rozhodování o výši pojistného a o tom, které cestovní kanceláři bude poskytnuto pojištění záruky pro případ úpadku, považováno za nezbytné. Omezení volnosti a samostatnosti rozhodování a následných postupů jednotlivých účastníků dohody lze tolerovat pouze směrem „vzhůru“, tj. zejména vůči zajišťitelům, nikoli však opačným směrem vůči cestovním kancelářím a v konečném důsledku ke spotřebitelům. Aby bylo možno hovořit i o splnění podmínky podle § 8 písm. c) zákona, zaujímají-li účastníci řízení, jimiž jsou jedny z největších konkurujících si pojišťoven na trhu, podíl vyšší než 89%, nelze pak než umožnit pojistitelům – účastníkům poolu poskytování pojištění záruky pro případ úpadku cestovní kanceláře samostatně i mimo pool a rovněž samostatné stanovení výše pojistného, a to proto, aby nebyla vyloučena soutěž na podstatné části trhu zejména s ohledem na uvedený vysoký podíl účastníků dohody na relevantním trhu služby – poskytování povinně smluvního pojištění záruky pro případ úpadku cestovní kanceláře dle ustanovení § 6 až 8 zákona č. 159/1999 Sb., v platném znění.

Na základě shora uvedených skutečností dospěl jsem k závěru, že bude nutné z dohody členů o poolu vyloučit nejen závazek účastníků nesjednávat samostatně svým jménem ani v rámci jiného sdružení pojistitelů pojištění záruky, ale i ujednání o stanovení společné ceny pojištění tak, aby nemohlo dojít k úplnému vyloučení hospodářské soutěže na relevantním trhu. Změnil jsem z těchto důvodů výrok napadeného rozhodnutí a stanovil účastníkům řízení v tomto smyslu další podmínku ve prospěch zachování účinné soutěže tak, aby vedle poolu mohly působit i další subjekty, což by přispělo k vytvoření konkurenčního prostředí na v současné době téměř monopolním trhu tohoto druhu pojištění. K tomuto cíli lze dospět za situace, vyjádřil-li zástupce České pojišťovny a.s. připravenost této pojišťovny nabízet předmětný druh pojištění samostatně, a to bez ohledu na výsledek tohoto správního řízení (ve spisu I. č. 162, 163). Rovněž zástupci IPB Pojišťovny, a.s., Pojišťovny České spořitelny, a.s. a Allianz pojišťovny, a.s., konstatovali, že tyto pojišťovny jsou připraveny poskytovat pojištění záruky samostatně, dosud však neuzavřely smlouvu o zajištění. Jestliže

tedy existují pojišťovny, které jsou schopny pojištění záruky poskytovat samostatně, není důvodu, aby pool těmto pojišťovnám bránil v samostatném poskytování pojištění záruky. Budou-li pojištění záruky za různé ceny nabízet i jiné subjekty než pouze pool, lze oprávněně předpokládat, že soutěžitelé na trhu pojištění záruky působící budou nuceni vyvinout snahu posílit a udržet své pozice na trhu, a to právě co nejvýhodnější nabídkou svých služeb zákazníkům - cestovním kancelářím. Takový stav nepochybně přispěje k posílení konkurenčního prostředí na tomto trhu.

Ve světle shora uvedených závěrů posoudil jsem námitky účastníků řízení uvedené v rozkladu. K námitkám ohledně doby trvání výjimky vzneseným v první části rozkladu uvádím, že Úřad prodloužením doby trvání povolené výjimky ze zákazu dohody o společném postupu pojistitelů při pojištění záruky do 31. 12. 2003 zohlednil zejména skutečnost, že výjimka je povolena již od ledna roku 2001. Celkem tedy tříletá doba trvání výjimky se jeví dostatečnou pro učinění takových opatření ze strany účastníků řízení, jež by jim po ukončení platnosti výjimky umožnila poskytovat povinné smluvní pojištění záruky pro případ úpadku cestovní kanceláře samostatně.

V této souvislosti poznamenávám, že podmínka uvedená ve 2. výrokové části tohoto rozhodnutí pod písm. d) je podmínkou, která by měla být, na základě rozhodnutí Úřadu č.j. S 1/2000-1777/00-230 ze dne 21. 12. 2000 o povolení výjimky, v současné době účastníky řízení plněna. S ohledem na vydání napadeného rozhodnutí v době, kdy doba platnosti výjimky stanovená uvedeným rozhodnutím Úřadu č.j. S 1/2000-1777/00-230 ze dne 21. 12. 2000 dosud neskončila, považuji za nezbytné při prodloužení doby trvání výjimky tuto podmínku ve výroku rozhodnutí za formulačního zpřesnění opakovaně stanovit. Vzhledem k tomu, že v řízení dosud nebylo prokázáno, že by účastníci řízení učinili jakákoli konkrétní opatření, jež by vedla k možnému ohodnocení rizikovosti cestovních kancelářů, případně jiná opatření směřující ke splnění podmínky stanovené již rozhodnutím Úřadu č.j. S 1/2000-1777/00-230 ze dne 21. 12. 2000, považuji za nezbytné uložit účastníkům řízení povinnost o průběžně učiněných krocích k tomuto účelu Úřad informovat, a to vždy po uplynutí dvouměsíčních intervalů.

Účastníci řízení poukazují na to, že nedojde ke změně situace na zajištěním trhu ovlivněné navíc povodněmi v České republice. Otázka získání odpovídajícího zajištění je nesporně velmi významná, námitce účastníků však přisvědčit nemohu, bylo-li šetřením v předmětném správním řízení zjištěno, že riziko, které je spojeno s pojištěním cestovních kancelářů je pro jednotlivé pojišťovny zanedbatelné. Účastníci řízení v návrhu na prodloužení doby trvání výjimky uvedli, že z celkového počtu 951 uzavřených pojistných smluv v roce 2001 a 881 pojistných smluv uzavřených v roce 2002 došlo pouze ke 3 pojistným událostem spojeným s výplatou pojistného.

Námitky účastníků řízení v druhé části rozkladu nepovažuji za relevantní, neobsahují-li žádné konkrétní důkazy vztahující se k předmětnému správnímu řízení. Naproti tomu však modifikací písmene c) v 1. výrokové části přisvědčuji závěrečné námitce účastníků, že vzhledem k prodloužení doby trvání výjimky do 31. 12. 2003 by bylo možno s ohledem na dikci uvedené podmínky předložit Úřadem požadované údaje pouze jedenkrát a nikoli opakovaně.

Napadené rozhodnutí jsem tedy shora uvedeným způsobem přezkoumal i nad rámec námitek v rozkladu. V postupu Úřadu při vedení správního řízení a rozhodování jsem neshledal žádné skutečnosti, které by byly důvodem pro zrušení rozhodnutí a zastavení řízení,

popřípadě pro zrušení rozhodnutí a vrácení věci k novému projednání. Úřad se v odůvodnění napadeného rozhodnutí zabýval skutkovou stránkou věci a uvedl, jakými úvahami byl veden při posouzení účastníky řízení předložených podkladů, o které opřel své rozhodnutí o prodloužení doby trvání výjimky ze zákazu dohody podle ustanovení § 3 odst. 1 na základě předloženého návrhu. Po přezkoumání napadeného rozhodnutí včetně materiálů tvořících obsah správního spisu a námitek v rozkladu jsem posoudil věc jak jednotlivě, tak ve všech souvislostech. Ze všech shora uvedených důvodů, tak, aby výjimka ze zakázané dohody splnila svůj základní účel a aby prodloužení doby jejího trvání přispělo ke zlepšení stavu soutěžního prostředí na dotčených trzích, jsem změnil výrok napadeného rozhodnutí, jak je shora uvedeno.

P o u č e n í

Proti tomuto rozhodnutí se nelze podle ustanovení § 61 odst. 2 zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád), ve znění pozdějších předpisů, dále odvolat.

Ing. Josef Bednář
předseda
Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Rozhodnutí obdrží:

Generali Pojišťovna a.s.
Praha 2, Bělehradská 132

Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 31. 10. 2002 a stane se vykonatelným dle jednotlivých výrokových částí.